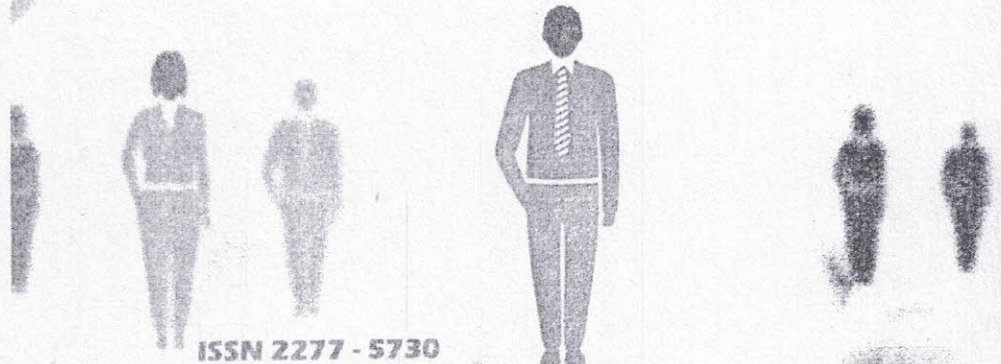

Peer Reviewed/Referred
and UGC Listed Journal
(Journal No. 40776)

ISSN 2277 - 5730

AN INTERNATIONAL MULTIDISCIPLINARY
QUARTERLY RESEARCH JOURNAL

AJANTA

Dr. Anil Chidrawar
I/C Principal
A.V. Education Society's
Degloor College, Degloor Dist. Nanded

Volume-VIII, Issue-I
January - March - 2019
Marathi Part - IV

IMPACT FACTOR / INDEXING

2018 - 5.5

www.sjifactor.com

Ajanta Prakashan

डॉ. विनाय देवडे शर्मा

ISSN 2277 - 5730
AN INTERNATIONAL MULTIDISCIPLINARY
QUARTERLY RESEARCH JOURNAL

AJANTA

Volume - VIII

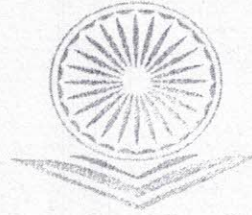
Issue - I

Marathi Part - IV

January - March - 2019

Peer Reviewed Referred
and UGC Listed Journal

Journal No. 40776

ज्ञान-विज्ञान विमुक्तये

IMPACT FACTOR / INDEXING

2018 - 5.5

www.sjifactor.com

❖ EDITOR ❖

Asst. Prof. Vinay Shankarrao Hatole

M.Sc. (Maths), M.B.A. (Mktg.), M.B.A. (H.R.),
M.Drama (Acting), M.Drama (Prod. & Dir.), M.Ed.

❖ PUBLISHED BY ❖

Ajanta Prakashan

Aurangabad. (M.S.)

CONTENTS OF MARATHI PART - IV

अ. क्र.	लेख आणि लेखकाचे नाव	पृष्ठ क्र.
१	२१ व्या शतकातील भारतीय लोकशाही : आव्हाने आणि पुढील वाटचाल डॉ. अशोक सोनकांबळे	१-४
२	लोकशाही व लोकसंख्या शिक्षणाचा वैज्ञानिक दृष्टीकोन प्रा. जी. व्ही. पांचाळ	५-७
३	भारतीय लोकशाहीसमोरील आव्हाने प्रा. विलास गायकवाड	८-१२
४	भारतातील लोकशाही आणि आर्थिकसुधारणा डॉ. गोविंद राजाराम परडे	१३-१६
५	भारतीय समाजातील आदिवासी व अल्पसंख्याकांच्या समस्या डॉ. शिवाजी पवार	१७-२३
६	भारतीय लोकशाही समोरील आव्हाने प्रा. राजेश अनंतराव कांबळे	२४-२७
७	लोकशाही संकल्पना आणि वास्तव डॉ. उमाकांत राठोड	२८-३०
८	आदिवासी समाजाच्या समस्या : समाजशास्त्रीय अध्ययन रत्नपारखे शिवशंकर अशोकराव	३१-३५
९	नागरी समाज आणि लोकशाही रेणुका शिवाजी ईश्वरे	३६-४०
१०	दलित, आदिवासी समाज आणि अत्याचार प्रतिबंधक कायदा प्रा. संजय मारोतराव देवेंडे	४१-४६
११	भारतीय लोकशाहीसमोरील आव्हाने डॉ. शंकर लेखणे	४७-५०
१२	महिलांच्या सामाजिक व आर्थिक मजबूतीकरणाला सामनाची भूमिका : एक अभ्यास डॉ. ज्योती पुंजाराम महाजन	५१-५६
१३	नागरी समाज आणि लोकशाही डॉ. बाळासाहेब भिंगोले	५६-५७

१०. दलित, आदिवासी समाज आणि अत्याचार प्रतिबंधक कायदा

प्रा. संजय भारोतराव देबडे

लोकप्रशासन विभाग, देगलूर महाविद्यालय, देगलूर.

प्रस्तावना

स्वातंत्र्य प्राप्तीनंतर भारताने घटनात्मक लोकशाही शासन व्यवस्थेचा स्वीकार करून भारतीय नागरिकांना मूलभूत अधिकार प्रदान केले. या मूलभूत अधिकारामुळे भारतामध्ये पहिल्यांदाच व्यक्तीला सन्मानाने जगण्यास हक्क प्राप्त झाले. याचा सर्वाधिक फायदा भारतीय समाज व्यवस्थेतील दलित व आदिवासी या समाज घटकांना मिळाला. कारण स्वातंत्र्यपूर्व काळात भारतीय समाजव्यवस्थेतील चातुर्वर्ण्यव्यवस्थेत या समाजघटकांना शुद्र व अतिशुद्र म्हणून गणल्या जाऊन विकासाच्या प्रवाहापासून बाहेर फेकण्यात आले. निसर्गतः व्यक्तिला स्वातंत्र्य आणि समानता प्राप्त झाली आसली तरी भारतीय समाजतील वर्णव्यवस्थेने त्यांना मानसिक, धार्मिक, वैचारिक, आर्थिक आणि सामाजिक गुलाम बनविले. या हजारो वर्षांच्या गुलामगिरी व्यवस्थेने या समाजावर अन्याय, अत्याचार आणि दारिद्र्यात खितपत पडण्याची वेळ आली होती. या समाजावरील अन्याय-अत्याचारांचे परिभाजन करून त्यांना सन्मानाने जगून विकासाच्या प्रवाहात आणण्याची तरतूद स्वातंत्र्यानंतर भारतीय राज्यघटनेने मिळवून दिली आहे. त्याची परिनिती म्हणजे सामाजिक आरक्षण व अत्याचार प्रतिबंधक कायदा या सारखी उपाययोजनात्मक व्यवस्थेची निर्मिती झाली.

भारतीय समाजव्यवस्थेतील सर्वात हिन असलेली अस्पृश्यता पध्दती नष्ट करण्यासाठी राज्यघटनेत कलम १७ (कलम १७ अस्पृश्यता निवारण) द्वारे प्रतिबंध घालण्यात आला आहे. त्याचबरोबर १९५५ मध्ये अस्पृश्यता निवारण अपराध कायदा करण्यात आला तर १९७७ मध्ये त्याम सुधारणा करून तो अधिक कडक करण्यात आला त्याआधारे त्या-त्या राज्यात स्वतंत्र विशेष न्यायालयांची स्थापना करण्यात आली. पुणे काही वर्षांनी या संदर्भात प्रकर्षाने केसेस कमी झाल्या व १९९२ साली २८७४ केसेस संपूर्ण भारतात घडल्या तर १९९५ मध्ये ९६८ केसेस दाखल करण्यात आल्या या संदर्भात अनुसूचित जाती व जमाती आयोगाने अस्पृश्यता कायदा, केसेस कमी होण्यामागे कारण व अत्याचार कमी झाले नसून माहितीच्या अभावी, सामाजिक परंपरा व भोक्तामुक्त आदि प्रकल्प दाखलच करण्यात आलेला असत व दाखल केले असता पोलिसांकडून दाखल करून घेतल्या गेल्या नाहीत म्हणून या परिस्थितीला यामार जाणवण्यात आला परंतु १९८९ साली अनुसूचित जाती व जमाती अत्याचार प्रतिबंधक कायदा करण्यात आला. (सिन्हा या. के. १९९२, पृ. ३५)

अत्याचार प्रतिबंधक कायदा

अत्याचार प्रतिबंधक कायदा ३० जानेवारी १९८९ रोजी संपूर्ण भारताने (जम्मू-काश्मिर वगळता) लागू करण्यात आला आहे. या कायद्यामध्ये १९९५ व २०१५ मध्ये कायदात्मक बदल करण्यात आले या कायद्याची आवश्यकता ही हजारो वर्षांचे

वास्तव्य असलेल्या जीतीव्यवस्थेतून मिळालेल्या विशेषाधिकाराच्या माध्यमातून सवर्णांकडून अनुसूचित जाती व जमातीच्या अन्यायाचा व विषमतेच्या सामना करावा लागत असे. या अन्यायापासून बचाव करण्यासाठी या कायद्याची निर्मिती केली गेली आहे. या कायद्याचे उद्देश खालील प्रमाणे आहेत.

- १) अनुसूचित जाती व जमातीतील व्यक्तीवर होणाऱ्या अत्याचारास प्रतिबंध घालणे.
- २) अशा अपराधाचे खटले चालवण्यासाठी विशेष न्यायालय स्थापन करणे.
- ३) अशा अपराधांना बळी पडलेल्या लोकांना साहाय्य करणे व त्यांचे पुनर्वसन करणे.

व्याख्या

संहिता फौजदारी दंड संहिता १९७३, अनुसूचित जाती व जमाती - घटनेतील कलम ३६६ च्या खंड २४ व २५ मध्ये नमुद केलेला. विशेष न्यायालय कलम १४ नुसार विशेष न्यायालय म्हणून विहित केलेले विशेष सत्र न्यायालय व कार्यकारी विशेष न्यायालय होय.

कायद्यातील तरतुदी

१) या अधिनियमांतर्गत अनुसूचित जाती व जमाती सदस्याच्या प्रतिष्ठेस मानहानीकारक ठरणारी घटना जसे की, केस, मिशा चपण करणे, चप्पलाचाहार घालणे, चिनसुविधा, वनहक्क नकारणे, अनुसूचित जाती व जमातीच्या व्यक्तीस मानवी किंवा जनावरांचे शव वाहून नेण्यास भाग पाडणे किंवा कबर खोदण्यास लावणे, मैला वहण्यास भाग पाडणे, जातीवाचक शिवीगाळ करणे, समाजिक व आर्थिक बहिष्कार टाकणे, स्त्रीयांचे वस्त्रहरण करून त्यांना अपमानित करणे, घर, गाव, निवास सोडण्यास बाध्य करणे, लैंगिक शब्द वापरणे इत्यादी गुन्हा मानले जाते.

२) या कायद्यांतर्गत गुन्हा सिध्द झाल्यास किमान ६ महिने आणि कमाल ५ वर्षे कारावास व द्रव्य दंडाची शिक्षा होऊ शकते.

३) अनुसूचित जाती व जमातीतील नसलेले लोकसेवक या अधिनियमांतर्गत कर्तव्य पार पाडण्यात सहकार्य करत नसले तर त्या अधिकाऱ्यास ६ महिने ते १ वर्षे कारावासाची शिक्षा होऊ शकते.

४) यातील कोणत्याही अपराधाचे अन्वेषण पोलिस अधिक्षक पदाच्या दर्जापेक्षा कमी नसलेल्या पोलिस अधिकाऱ्यांकडून होऊ नये. अन्वेषण पोलिस महासंचालक करतील.

५) अत्याचारास बळी पडलेल्या व्यक्तीस अत्याचाराच्या प्रकारानुसार १०,००० ते ७,७५,००० रुपये शास्त्रांकडून सहाय्य देण्यात येते.

देशातील अनुसूचित जातीच्या संदर्भातील राष्ट्रीय गुन्हे नोंदणी विभागाकडे नोंद झालेल्या अॅट्रॉसिटी गुन्हाचे राज्यानुसार प्रमाण :- (Case Reported and Rate Crime Committed Against Schedule Castes during २०१५)

राज्य	केस दाखल	प्रमाण	लोकसंख्या (लाखात)	दखलपात्र गुन्हे
आंध्र प्रदेश	४४१५	९.८	८४.५	५२.३
अरुणाचल प्रदेश	००	००	००	००
आसाम	५	००	२२.३	०.२
बिहार	६४३८	१४.९	१६५.७	३८.९
छत्तीसगढ	१०२८	२.३	३२.७	३१.४
गोवा	१३	०.०	.०३	५१.१
गुजरात	१०४६	२.३	४०.७	२५.७
हरियाणा	८३४	१.९	५१.१	१६.३
हिमाचलप्रदेश	९५	०.२	१७.३	५.५
जम्मू काश्मिर	००	००	९.३	००
झारखंड	७३८	१.६	३९.९	१८.५
कर्नाटक	१९८७	४.४	१०४.७	१९.०
केरळ	७५२	१.७	३०.४	२४.७
मध्यप्रदेश	४१८८	९.३	१३.४	३६.९
महाराष्ट्र	१८१६	४.०	१३२.८	१३.७
मणिपुर	००	००	१.०	००
मेघालय	००	००	०.२	०
मिजोरम	००	००	००	००
नागालंड	००	००	००	००
ओडिशा	२३०५	५.१	७१.९	३२.१
पंजाब	१४७	०.३	८८.६	१.७
राजस्थान	६९९८	१५.६	१२२.२	५७.३
रिक्तता	११	०.०	०.३	३८.९
तामिलनाडु	१७८.२	४.०	१४४.४	१२.३
तेलंगणा	१६७८	३.७	५४.३	३०.९
त्रिपुरा	२८	०.१	६.५	४.३
उत्तरप्रदेश	८३५८	१८.६	४१३.६	२०
उत्तराखंड	९३	०.२	१८.९	४.९
पश्चिम बंगाल	१८६	०.४	२१.४	०.९
अंडमान निकोबार	०	००	००	००
चीनमाइ	१	०.०	२.०	०.५
दादर नगर हवेली	००	००	०.१	००
दमन नगर हवेली	०	००	०.१	००
दिल्ली	५४	०.१	२८.१	१.९
महाराष्ट्र	००	००	००	००
पॉण्डिचेरी	८	०.०	२.०	०.५
एकूण	४५००३	१००	२०१३.८	२२.३

स्रोत :- www.ncrb.in

भारत सरकारच्या गुणवत्तायुक्त राष्ट्रीय गुन्हे नोंदणी विभागाकडे २०१५ सालच्या अहवालानुसार संघीय स्तरावरील एकूण गुन्यांची नोंद अनुसूचित जातीच्या लोकरीकडून करण्यात आली आहे. ज्योतीची सर्वाधिक गुन्हे हे ८३५८ (१८ टक्के), उत्तरप्रदेश या राज्यातील आहेत ज्यातून अनुक्रमे राज्यामध्ये ६२२८ (१५ टक्के), बिहार ६४३८ (१४.३ टक्के), आंध्रप्रदेश ४४१५ (१० टक्के), महाराष्ट्र ४१४८ (९.३ टक्के), झारखंड (४.४ टक्के), महाराष्ट्र १८१६ (४.० टक्के), तामिळनाडू १७८२ (४.० टक्के), तेलंगणा १६७८ (३.७ टक्के) व गुजरात १०४६ (२.३ टक्के) तर इतर राज्यामध्ये हे प्रमाण ०१ टक्के असल्याचे दिसते.

देशात उत्तरप्रदेशातून सर्वाधिक दलित महाराष्ट्रात राहतात त्यांची एकूण लोकसंख्या १ कोटी ३५ लाख एवढी आहे. तर महाराष्ट्रात दलितलोकसंख्या १८.१६ कोटीस वापरून केले गेले आहे हे प्रमाण देशातील एकूण ४ टक्के एवढे आहे. महाराष्ट्राची इतर राज्यांची तुलना करता हे प्रमाण उत्तरप्रदेशामध्ये ७ पटीने अधिक आहे. राजस्थानमध्ये ३ पटीने अधिक आहे तर मह्यप्रदेश व आंध्रप्रदेशमध्ये हे प्रमाण २ पटीने अधिक आहे.

देशातील अनुसूचित जमातीच्या संदर्भातील राष्ट्रीय गुन्हे नोंदणी विभागाकडे नोंद झालेल्या अॅट्रॉसिटी गुन्यांचे राज्यानुसार प्रमाण

(Case Reported and Rate Crime Committed Against Schedule Tribe during २०१५)

राज्य	दाखल केस	प्रमाण	लोकसंख्या (लाखात)	दाखलपात्र गुन्हे
आंध्र प्रदेश	198.9	5.5	25.3	29.3
अरुणाचल प्रदेश	1.9	0.4	1.4	5.2
आसाम	0.0	0.0	36.6	0.0
बिहार	1.8	0.2	13.4	1.0
छत्तीसगढ	14.96	13.9	16.2	11.6
गोवा	6	0.2	1.4	4.8
गुजरात	24.5	2.3	69.9	2.9
हरियाणा	0	0.0	0.0	00
हिमाचलप्रदेश	5	0.2	3.9	2.6
जम्मू काश्मिर	00	00	14.9	00
झारखंड	25.9	2.4	65.4	3.2
कर्नाटक	41.6	3.6	62.4	9.6
केरळ	16.5	1.5	6.6	35.0
मध्यप्रदेश	14.31	14.0	14.3.0	10.0
महाराष्ट्र	66.3	6.6	104.0	8.5
मणिपुर	00	00	9.0	00
मेघालय	00	00	24.0	0
मिजोरम	00	00	10.4	00
नागालंड	00	00	19.0	00
ओडिशा	136.9	12.5	94.0	14.4
पंजाब	0	0.0	0.0	0.0
राजस्थान	32.9	22.4	92.0	34.0
सिक्कीम	4	0.0	0.0	0.0
तामिलनाडु	30	0.3	9.9	3.6
तेलंगणा	5.96	5.4	32.9	21.2
त्रिपुरा	9	0.1	11.3	0.5
उत्तर प्रदेश	5	0.2	11.3	0.4
उत्तरांचल	5	0.2	9.9	0.2
उत्तराखण्ड	1.09	1.0	4.3.0	2.1
पश्चिम बंगाल	5	0.2	2.6	2.2
कुल	237.28	2.00	10.8	10

www.ncrb.in

वरील तक्क्यात नोंदविल्या प्रमाणे संपूर्ण भारतात आदिवासीकडून २०१५ मध्ये १०९१४ एवढ्या गुन्द्यांची नोंद करण्यात आली आहे. त्यापैकी सर्वाधिक गुन्हे राजस्थानमध्ये ३२०७ (२९ टक्के) एवढे आहे. त्यानंतर अनुक्रमे १५३१ (१४ टक्के), ज्योडिशा १३८७ (१२ टक्के), आंध्रप्रदेश ७१९ (६.६ टक्के), तेलंगणा ६९८ (६.४ टक्के), महाराष्ट्र (४.४ टक्के) व गुजरात २५६ (२.३ टक्के) एवढ्या गुन्द्यांची नोंद करण्यात आली. तर इतर राज्यामध्ये हे प्रमाण १ टक्के असल्याचे दिसते.

या संदर्भात महाराष्ट्राची इतर राज्याशी तुलना करता राजस्थानमध्ये हे प्रमाण ७ पटीने अधिक आहे. छत्तीसगड, मध्यप्रदेश व ज्योडिशात हे प्रमाण ३ पटीने अधिक आहे तर आंध्रप्रदेश व तेलंगणामध्ये हे प्रमाण २ पटीने अधिक आहे. देशातील एकूण आदिवासींची लोकसंख्या १० कोटी ४२ लाख आहे. त्यापैकी १०९१४ लोकांनी अत्याचारासंबंधी गुन्द्यांची नोंद केली आहे. तर महाराष्ट्रात आदिवासींची लोकसंख्या ही १ कोटी ५ लाख एवढी असून आदिवासींनी अत्याचारासंबंधी ४८३ गुन्द्यांची नोंद केली आहे. भारतामध्ये मध्यप्रदेशानंतर सर्वाधिक आदिवासी महाराष्ट्रात राहतात.

निष्कर्ष

भारत सरकारच्या गृहमंत्रालयाच्या राष्ट्रीय गुन्हे नोंदणी विभागाने २०१५ सालच्या अहवालानुसार देशातील दलित व आदिवासी या दोन्हीही घटकांकडून महाराष्ट्राच्या तुलनेत इतर राज्यात अधिक प्रमाणात गुन्द्यांची नोंदणी करण्यात आली. अनुसूचित जातीच्या संदर्भात महाराष्ट्राचा नववा क्रमांक लागतो. महाराष्ट्राचा दलितांच्या लोकसंख्येबाबत उत्तरप्रदेशानंतर दुसरा क्रमांक लागतो. महाराष्ट्रातील दलित व आदिवासीकडून देशातील एकूण प्रमाण हे ४.० व ४.४ एवढे आहे तर महाराष्ट्रात अत्याचारासंबंधी गुन्हे नोंद झालेल्या आदिवासींच्या चार पटीने दलितांकडून नोंद करण्यात आली.

संदर्भसूची

- १) सर्वानस श्री. नी., २०१६, अनुसूचित जाती व जमाती अत्याचार प्रतिबंध अधिनियम १८९ व १९९५, ठाणे मुकुंद प्रकाशन.
- २) सिन्हा बी.के. १९९९, परिवर्तनशील समाज में संघर्ष के कुछ नए आयाम, सामाजिक उत्पीडित संस्तर फॉर स्टडीज, मसूरी, लालबहादूर शास्त्री राष्ट्रीय प्रशासन अकादमी, पृ. ७२-७५.
- ३) १९९९, सामाजिक उत्पीडित विशेषांक, दलित उत्पीडित संस्तर फॉर स्टडीज, मसूरी, लालबहादूर शास्त्री राष्ट्रीय प्रशासन अकादमी.
- ४) सामाजिक उत्पीडित विशेषांक, २०००, दलित उत्पीडित संस्तर फॉर स्टडीज, मसूरी, लालबहादूर शास्त्री राष्ट्रीय प्रशासन अकादमी.
- ५) गृह गोपनीय, २०१५, वर्चस्व आणि सामाजिक जायकत्वा, पृ. १११.
- ६) युनिक बुल्नेटिन, २०१६, प्रयोगकर्ता अंर्नासिटी कायद्याचा, बुल्नेटिन ऑफ युनिक अँकेडमी, वॉल ३, अँक ७, आंबावाड पृ. ७८ ते ८०.

संकेतस्थळ :- www.ncrb.in

Dr. Anil Chidrawar
I/C Principal

A.V. Education Society's
Degloor College, Degloor Dist. Nanded